

Titanium Business Complex
 Nové sady 996/25, 602 00 Brno, Česká republika
 Tel.: +420 545 423 420

Poděbradova 2738/16, 702 00 Ostrava, Česká republika
 Tel.: +420 596 110 300

Centrum Zuckermandel
 Žižkova 7803/9, 811 02 Bratislava, Slovenská republika
 Tel.: +421 232 113 900

Statutární město Plzeň

k rukám Ing. Jiřího Kozohorského, MBA, ředitele Technického úřadu MMP
 nám. Republiky 1
 306 32 Plzeň

doručeno e-mailem

V Praze dne 30. dubna 2018

PRÁVNÍ POSOUZENÍ ZPŮSOBU NABYTÍ PODÍLU V SPOLEČNOSTI ČISTÁ PLZEŇ, S.R.O.

Vážený pane řediteli,

advokátní kancelář HAVEL & PARTNERS s.r.o. byla statutárním městem Plzeň („**Město**“) požádána o právní posouzení oprávněnosti nabytí podílu společností Čistá Plzeň, s.r.o. („**Čistá Plzeň**“) od společnosti Plzeňská teplárenská, a.s. („**Plzeňská teplárenská**“), a to z pohledu zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů („**ZZVZ**“).

1. PŘEDMĚT A ÚČEL POSOUZENÍ

Předmětem tohoto vyjádření je posouzení, zda lze doporučit Městu v reakci na rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže („**Úřad**“) č.j. ÚOHS-R0194/2017/VZ-00305/2018/323/EBr ze dne 4. 1. 2018 („**Rozhodnutí**“) postupovat při úplatném převodu podílu ve společnosti Čistá Plzeň podle ZZVZ, tedy zřejmě formou jednacího řízení bez uveřejnění z důvodu uvedeného v § 63 odst. 3 písm. b) ZZVZ.

Účelem tohoto vyjádření je posouzení výše uvedené otázky z hlediska podmínek vymezených Rozhodnutím a ZZVZ, včetně doporučení vhodného postupu.

2. ZÁKLADNÍ POPIS SITUACE

Společnost Čistá Plzeň je členem skupiny Plzeňská teplárenská, která zajišťuje od 1. 9. 2015 nakládání s komunálním odpadem na území Města na základě smlouvy, která byla mezi Městem a Plzeňskými komunálními službami s.r.o. (jakožto právním předchůdcem Čisté Plzně) uzavřena v červenci 2009.

Účelem této smlouvy je zajištění plnění povinností Města vyplývajících z platné legislativy, související s nakládáním s komunálním odpadem. Jejím předmětem je zavedení a organizace celoměstského systému nakládání s komunálním odpadem, s prioritním zpracováním využitelných složek komunálního odpadu na území Města (s výjimkou odpadů z čištění veřejných komunikací a prostranství, odpadů z údržby veřejné zeleně včetně hřbitovů, odpadů odložených do košů na psí exkrementy, odpadů z čištění kanalizací a kalů ze septiků a žump).

Právní předchůdce Čisté Plzně - společnost Plzeňské komunální služby s.r.o. - byla založena rozhodnutím zastupitelstva Města dne 13. 11. 2008 za účelem přípravy zavedení celoměstského systému nakládání s komunálním odpadem.

Na základě Smlouvy o převodu obchodního podílu ze dne 24. 9. 2013 došlo k převodu 100 % podílu společnosti Plzeňské komunální služby s.r.o. (dnes Čistá Plzeň) na společnost Plzeňská plynárenská.

Dne 25. 2. 2015 pak došlo ke změně obchodní firmy na jméno Čistá Plzeň, s.r.o. Předmětem podnikání této společnosti je podnikání v oblasti nakládání s nebezpečnými odpady a výroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.

Rozumíme, že Město zvažuje převod 100 % podílu společnosti Čistá Plzeň zpátky do svého vlastnictví. V této souvislosti požádalo advokátní kancelář HAVEL & PARTNERS s.r.o. o posouzení způsobu převodu tohoto podílu s ohledem na pravidla stanovená v ZZVZ a závěry Rozhodnutí.

3. POSKYTNUTÉ DOKUMENTY A INFORMACE

Při vypracování tohoto posouzení jsme vycházeli z informací poskytnutých Městem, z informací veřejně dostupných (zejména z údajů uvedených v obchodním rejstříku) a z platných a účinných obecně závazných právních předpisů. Zohlednili jsme zejména evropskou úpravu zadávání veřejných zakázek, dostupnou rozhodovací praxi Soudního dvora Evropské unie („SDEU“) a relevantní rozhodovací praxi správních soudů a Úřadu.

4. PŘEDPOKLADY A VÝCHODISKA POSOUZENÍ

S ohledem na zadání tohoto posouzení a s ohledem na základní popis situace uvedený v bodu 2 výše vycházíme pro účely tohoto posouzení z následujících předpokladů a východisek:

- poskytnuté informace pro účely zpracování tohoto posouzení jsou úplné a pravdivé a obsahují veškeré relevantní aspekty, které je nutné při posouzení otázek, jež jsou předmětem posouzení, zohlednit;
- předmětem posouzení jsou výlučně skutečnosti uvedené v bodu 1 tohoto posouzení; předmětem tohoto posouzení zejména není komplexní posouzení veškerých kroků Města při nabytí podílu společnosti Čistá Plzeň;
- předmětem tohoto posouzení není ani ekonomické a finanční posouzení výhodnosti nabytí podílu právě ve společnosti Čistá Plzeň;
- v rámci systému nakládání s odpady operuje na území Města několik společností. Společnost Čistá Plzeň zajišťuje v drtivé většině odvoz komunálního odpadu (tj. odpadu pocházejícího z domácností). Ostatní společnosti zajišťují služby pro soukromý sektor (tj. pro společnosti a podnikatele);
- v daném případě nelze využít tzv. „in-house“ výjimku dle § 11 ZZVZ, neboť společnost Plzeňská teplárenská, která bude Městu prodávat svůj podíl ve společnosti Čistá Plzeň, nespĺňuje podmínku výkonu více než 80 % celkové činnosti prováděné při plnění úkolů, které jí byly svěřeny Městem.

5. SHRNUÍ ZÁKLADNÍCH ZÁVĚRŮ

Na základě posouzení jednotlivých otázek uvedených níže a vycházejí z předpokladů a výhrad tohoto posouzení lze provést následující shrnutí závěrů a doporučení:

- (i) Při striktním jazykovém a formalistickém výkladu definice „dodávky“ v § 14 odst. 1 ZZVZ ve spojení s právním vymezením „věcí“ dle OZ lze dovozovat, že převod podílu ve společnosti je veřejnou zakázkou na dodávky a při nabývání takového podílu je zadavatel povinen postupovat v zadávacím řízení dle ZZVZ. Takový výklad je dle našeho názoru příliš extenzivní a v praxi stěží aplikovatelný, který nekoresponduje se základním účelem zákonné úpravy zadávání veřejných zakázek a je v rozporu s eurokomformním výkladem zadávacích směrnic;

- (ii) Zadávací směrnice definuje veřejnou zakázku na dodávky pojmem „výrobek“ ve smyslu „zboží“, které je substituovatelné a dodavateli běžně obchodovatelné na relevantním trhu, přičemž pod takovou definicí dle našeho názoru nelze podřadit převod obchodního podílu či akcií konkrétní společnosti. Tento výklad byl konstantně podáván již v předchozí klasické evropské směrnici a předchozím zákoně o veřejných zakázkách, přičemž dle našeho názoru tento výklad nemění ani důvodová zpráva k aktuálnímu ZZVZ a chybí zde výslovný úmysl zákonodárce nabytí akcií podřadit pod institut veřejné zakázky na dodávky;
- (iii) Jsme přesvědčeni, že nelze zohledňovat výhradně jazykový, čistě formalistický výklad podílu jako „věci“ ve smyslu § 489 OZ, který veřejným zadavatelům v zásadě znemožňuje vstup do pro ně nejvýhodnější obchodní společnosti, což v konečném důsledku omezuje ústavou zaručené právo vlastnit majetek a právo územního samosprávného celku na samosprávu;
- (iv) Předseda Úřadu v Rozhodnutí naopak konstatoval, že je nezbytné aplikovat hlavně jazykový výklad definice veřejné zakázky na dodávky ve spojení s právní definicí věci v OZ, z kterého dovodil, že převod akcií (resp. obecně podílu) je bez dalšího veřejnou zakázkou na dodávky;
- (v) Předseda dospěl k závěrům uvedeným v Rozhodnutí zejména s ohledem na vlastní jednání zadavatele v konkrétním případě v průběhu jednání, kdy samotný zadavatel jednal se třemi různými dodavateli a z uveřejněného předběžného oznámení vyplývá, že mu bylo v zásadě lhostejno, se kterou společností nakonec uzavře smlouvu o převodu akcií. Z toho důvodu se domníváme, že tyto závěry Rozhodnutí nebudou zcela aplikovatelné na jakýkoliv úmysl zadavatele nabýt podíl ve společnosti. Je rovněž otázkou, jak by tuto otázku z Rozhodnutí posoudil správní soud, na který je podle našich informací Liberecký kraj připraven se obrátit, pokud neuspěje se svým rozkladem proti druhému prvoinstančnímu rozhodnutí;
- (vi) S ohledem na závěry Rozhodnutí a přes výše uvedené doporučujeme z důvodu právní jistoty (do doby než bude tato otázka definitivně vyřešena) při nabytí podílu společností Čistá Plzeň postupovat v zadávacím řízení dle ZZVZ. Dle našeho názoru jsou v daném případě splněny důvody pro postup v JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) ZZVZ z důvodu technické jedinečnosti plnění, pro které neexistuje hospodářská soutěž. Za předpokladu, že
 - a) poptávaným plněním je nabytí 100 % podílu společnosti Čistá Plzeň, která jako jediná zajišťuje služby spojené s nakládáním s komunálním odpadem ve Městě;
 - b) Město již v současnosti společnost Čistá Plzeň nepřímo vlastní a nepřímo ovládá prostřednictvím stoprocentního vlastnictví společností Plzeňská teplárenská;
 - c) historicky byla Čistá Plzeň (resp. Plzeňské komunální služby s.r.o.) dne 8. 1. 2009 založena právě Městem, které bylo až do 15. 10. 2013 jejím jediným společníkem;
 - d) jelikož je Město již v současnosti nepřímým vlastníkem společnosti Čistá Plzeň a jediným akcionářem Plzeňské teplárenské, zjednodušeně řečeno dojde v zásadě k účetnímu převedení nákladů vynakládaných Městem z rozpočtu určeného na financování aktivit Čisté Plzně prostřednictvím Plzeňské teplárenské do rozpočtu přímého financování činnosti společnosti Čistá Plzeň;

je ekonomicky, historicky, finančně i administrativně zcela legitimní požadavek Města nabýt podíl právě společnosti Čistá Plzeň, přičemž objektivně neexistuje jiný dodavatel, který by byl schopen Městu nabídnout srovnatelné (nebo lepší) podmínky převodu podílu v jiné srovnatelné společnosti vykonávající požadovanou činnost pro Město.

6. POSOUZENÍ ZPŮSOBU PŘEVODU PODÍLU SPOLEČNOSTI ČISTÁ PLZEŇ

6.1 POSOUZENÍ POVINNOSTI ZADAVATELE POSTUPOVAT PŘI PŘEVODU PODÍLU DLE ZZVZ

Město je při zadávání veřejných zakázek povinno postupovat v souladu s pravidly uvedenými v ZZVZ, neboť se jedná o veřejného zadavatele dle § 4 odst. 1 písm. d) ZZVZ, tj. o územní samosprávním celek nebo jeho příspěvkovou organizaci.

Z uvedeného zároveň vyplývá, že veřejný zadavatel je povinen postupovat dle ZZVZ pouze v případě, že zadává veřejnou zakázku dle § 2 ZZVZ.

Podle § 2 odst. 1 věta první ZZVZ se zadáním veřejné zakázky rozumí „uzavření úplatné smlouvy mezi zadavatelem a dodavatelem, z níž vyplývá povinnost dodavatele poskytnout dodávky, služby nebo stavební práce.“ Podmínka uzavření úplatné smlouvy bude v případě převodu podílu společnosti Čistá Plzeň zcela určitě naplněna (nebude-li se jednat o bezúplatné nabytí podílu). Rozhodné proto bude posoudit, zda převod podílu představuje plnění, které je veřejnou zakázkou.

Veřejnou zakázkou je dle § 2 odst. 2 ZZVZ veřejná zakázka na dodávky, veřejná zakázka na služby a veřejná zakázka na stavební práce a dále koncese na služby či stavební práce. Z povahy věci je vyloučeno nazírat na převod podílu jako na poskytnutí služby, stavebních prací či jako na koncesi.

Veřejnou zakázkou na dodávky je pak v souladu s § 14 odst. 1 ZZVZ „veřejná zakázka, jejímž předmětem je **pořízení věcí, zvířat nebo ovladatelných přírodních sil, pokud nejsou součástí veřejné zakázky na stavební práce dle odst. 3. Pořízením se rozumí zejména koupě, nájem nebo pacht.**“

Jelikož ZZVZ neobsahuje specifickou definici pojmu „věc“, je nutné vycházet z obecné úpravy uvedené v zákoně č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů („OZ“), resp. ve vztahu k obchodním společnostem z úpravy uvedené v zákoně č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (o obchodních korporacích), ve znění pozdějších předpisů („ZOK“). Podle obecné právní úpravy je přitom obchodní podíl věcí v právním smyslu. Takto to nevyplývá výslovně ze ZOK, nýbrž z definice věci uvedené v § 489 OZ, dle kterého je věcí „vše, co je rozdílné od osoby a slouží potřebě lidí.“

Podíl přitom v souladu s § 31 ZOK představuje účast společníka v obchodní korporaci a práva a povinnosti z této účasti plynoucí. Lze tedy dovodit, že podíl slouží potřebě lidí a zároveň je rozdílným od osoby. S ohledem na takto širokou definici pojmu „věc“ v OZ je nezbytné konstatovat, že **podíl je věcí dle § 489 OZ.**

Při striktním jazykovém a formalistickém výkladu definice „dodávky“ ve spojení s právním pojetím „věci“ dle OZ tak lze dovodit, že převod podílu ve společnosti je veřejnou zakázkou na dodávky dle § 14 odst. 1 ZZVZ a při nabývání tohoto podílu je veřejný zadavatel povinen postupovat v zadávacím řízení dle ZZVZ. Takovýto výklad je však dle našeho názoru příliš extenzivní, v praxi stěží aplikovatelný, který nekoresponduje se základním účelem zákonné úpravy zadávání veřejných zakázek a je v rozporu s eurokomfortním výkladem zadávacích směrnic.

Ustanovení § 1 ZZVZ vymezuje jeho věcnou působnost, která je dána zejména rozsahem působnosti evropských zadávacích směrnic a dohledových směrnic, jejichž výčet je uveden v poznámce pod čarou k tomuto ustanovení. Účelem ZZVZ je tak mj. implementovat do českého právního řádu evropskou úpravu zadávání veřejných zakázek.

Základním evropským předpisem, který upravuje pravidla zadávání veřejných zakázek a se kterým musí být ZZVZ konformní, je směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/24/EU o zadávání veřejných zakázek a o zrušení směrnice 2004/18/ES („Zadávací směrnice“). Ta v čl. 2 odst. 8 definuje veřejné zakázky na dodávky jako „veřejné zakázky, jejichž předmětem je **koupě výrobků, leasing výrobků nebo jejich nájem, s možností následné koupě nebo bez ní.**“ Předmětem veřejné zakázky na dodávky je tedy dle Zadávací

směrnice dodávka „výrobku“. Obdobně to vyplývá také z jiných jazykových mutací Zadávací směrnice, když její anglické znění užívá pojem „products“, německé znění „waren“ nebo např. slovenské znění „tovar“. Bod (4) Preambule Zadávací směrnice pak přibližuje definici a bližší vymezení pojmu zadávání veřejných zakázek. Dle Zadávací směrnice by *„toto vyjasnění však samo o sobě nemělo rozšiřovat oblast působnosti této směrnice ve srovnání s oblastí působnosti směrnice 2004/18/ES. Cílem pravidel Unie pro zadávání veřejných zakázek není pokrýt všechny formy vynakládání veřejných peněžních prostředků, ale pouze ty, jejichž cílem je pořízení stavebních prací, dodávek nebo služeb za úplatu prostřednictvím veřejné zakázky.“*

Rozsah působnosti Zadávací směrnice a v ní obsažena definice veřejné zakázky na dodávky navazuje na úpravu uvedenou v předchozí směrnici Evropského parlamentu a Rady 2004/18/ES o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na stavební práce, dodávky a služby („Klasická směrnice“). Ta v čl. 1 odst. 2 písm. a) definuje veřejnou zakázku jako úplatnou písemnou smlouvu mezi dodavatelem a zadavatelem, jejímž předmětem je provedení stavebních prací, **dodání výrobků** nebo poskytnutí služeb ve smyslu této Klasické směrnice. V písm. c) tohoto ustanovení pak vymezuje veřejné zakázky na dodávky jako *„veřejné zakázky jiné než v písm. b), jejichž předmětem je koupě, koupě najaté věci, nájem nebo koupě na splátky výrobků, s předkupním právem nebo bez něho. Veřejná zakázka, jejímž předmětem je **dodávka výrobků** a která vedle toho zahrnuje rovněž umístovací a instalační práce, se považuje za veřejnou zakázku na dodávky.“*

Z evropské úpravy zadávání veřejných zakázek tedy plyne, že **veřejné zakázky na dodávky představují takové smlouvy, jejich prostřednictvím jsou pořizovány „výrobky“ ve smyslu „zboží“ obchodovaného na daném relevantním trhu.** Účelem zadávacích směrnic je totiž mj. budování jednotného trhu, přičemž tento trh je možné budovat pouze za předpokladu, že daný relevantní trh existuje, tedy že existuje hospodářská soutěž mezi subjekty obchodujícími s určitými „výrobky“, resp. „zbožím“. Tato úprava tak dle našeho názoru směřuje do oblasti vzájemně substituovatelných výrobků a služeb, které jsou nabízeny vzájemně konkurenčními dodavateli na relevantním trhu.

Z žádného ustanovení Zadávací ani Klasické směrnice přitom neplyne, že by chtěl zákonodárce pod její působnost podřadit rovněž nabývání podílu v obchodních společnostech, neboť mezi jednotlivými společnostmi si lze jen stěží představit existenci hospodářské soutěže, protože každá společnost je ze své povahy jedinečná, co do minimálně majetku, personálu, finanční situace, rozsahu činnosti apod. Lze tedy dovodit, že **cílem evropských zadávacích směrnic nebylo regulovat pořízení tak široce vnímaného pojmu věci v právním smyslu, jako je např. nabytí podílu v obchodní společnosti.**

Uvedené definice převzal do své úpravy také předchozí zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů („ZVZ“), který v § 8 odst. 1 definoval veřejnou zakázku na dodávky jako veřejnou zakázku, *„jejímž předmětem je pořízení věci (dále jen „zboží“), a to zejména formou koupě, koupě zboží na splátky, nájmu nebo pachtu zboží nebo nájmu nebo pachtu zboží s právem následné koupě (leasing).“* Z uvedené legální definice pojmu „věc“ jako „zboží“ vyplývá, co má být dle zákonodárce za „věc“ v souladu s právem EU považováno.

Zároveň předchozí ZVZ v § 18 odst. 2 písm. b) obsahoval výjimku z postupu dle pravidel ZVZ v případě, kdy předmětem veřejné zakázky je vydání nebo převod cenných papírů či jiných finančních nástrojů nebo jiné operace prováděné zadavatelem za účelem získání peněžních prostředků či kapitálu, popřípadě finanční služby související s takovými operacemi. Tato výjimka měla za cíl obdobně jako v případě jiných výjimek (zejm. koupě již existující nemovitosti) zdůraznit, že tato poptávaná plnění nepodléhají režimu zadávání veřejných zakázek, a to mj. z toho důvodu, že se jedná o korporátní akvizici, kdy hospodářská soutěž mezi dodavateli prakticky neexistuje.

Skutečnost, že stávající ZZVZ neobsahuje tuto doslovnou výjimku, ale v § 29 odst. 2 písm. l) stanovuje výjimku pro „*investiční služby v souvislosti s vydáním, nákupem, prodejem nebo jiným převodem cenných papírů, včetně zaknihovaných cenných papírů, nebo jiných investičních nástrojů*“ (z čehož výklady dovozují, že se musí jednat pouze o převod prostřednictvím obchodníka s cennými papíry), dle našeho názoru sama o sobě neznamená, že zákonodárce mínil převod podílu společnosti vztáhnout pod režim ZZVZ. Lze totiž připustit, že zákonodárce naopak pouze nepovažoval za nezbytné výslovně zmínit také převod podílu nebo navýšování kapitálu zadavatele v společnostech, a to právě s ohledem na evropskou úpravu zadávání veřejných zakázek, která podíl v obchodní společnosti nezahrnuje pod definici „výrobku“, potažmo veřejné zakázky na dodávky. Jak rovněž vyplývá z důvodové zprávy k § 29 odst. 2 písm. l) ZZVZ, **nové znění výjimek nemá zužovat, nýbrž naopak rozšířit rozsah výjimky oproti ZVZ: „Oproti stávající úpravě byla rozšířena výjimka o finanční služby souvisejícími se službami centrálních bank a operací prováděných pomocí Evropského nástroje finanční stability a Evropského stabilizačního mechanismu.“**

Lze tedy konstatovat, že historicky směřuje výklad veřejné zakázky na dodávky k tomu, že se jedná o koupi, nájem či leasing takových výrobků či zboží, u kterých je nezbytné zajistit jejich otevřenou soutěž na relevantním trhu a volný pohyb zboží a služeb.

Vnitrostátní právní úprava zadávání veřejných zakázek přitom vychází primárně z účelu evropských zadávacích směrnic, uvedeného výše. V prostředí vnitrostátního právního řádu se účelem právní úpravy zadávání veřejných zakázek opakovaně zabývaly také správní soudy. V této souvislosti lze odkázat např. na rozsudek Nejvyššího správního soudu („NSS“) č. j. **1 Afs 20/2008-152** ze dne 5. 6. 2008, v němž NSS konstatoval, že cílem zákona je „*zajištění hospodárnosti, efektivnosti a účelnosti nakládání s veřejnými prostředky. Zákon tohoto cíle dosahuje především vytvářením podmínek pro to, aby smlouvy, jejichž plnění je hrazeno z veřejných prostředků, byly zadavateli uzavírány při zajištění hospodářské soutěže a konkurenčního prostředí mezi dodavateli.*“¹

V situaci, kdy se zadavatel rozhodne pro nabytí podílu konkrétní obchodní společnosti, přičemž **každá obchodní společnost je jedinečná** rozsahem své činnosti, místní působností, hodnotou podílu, se kterým jsou spojená různá práva společníka, svou likviditou, závazky vůči třetím osobám, ekonomickým potenciálem apod.,² si **lze jen stěží představit, že by existovala volná hospodářská soutěž několika společností, které dokážou zadavateli nabídnout zcela srovnatelný obsah.** Nedokážeme si reálně ani představit, jak by bylo možné takový předmět plnění v zadávací dokumentaci vymezit tak, aby splňoval podmínky pro nediskriminační vymezení zadávacích podmínek a zároveň zaručil, že zadavatel bude oprávněn realizovat takovou korporátní akvizici, která je pro něj skutečně výhodná a žádoucí.

Z uvedeného důvodu dle našeho názoru **nelze zohledňovat výhradně jazykový, čistě formalistický výklad podílu jako „věci“ ve smyslu § 489 OZ, a tudíž jeho podřazení pod definici veřejné zakázky na dodávky dle § 14 odst. 1 ZZVZ.** Takový výklad znamená naprosto zásadní omezení veřejných zadavatelů v tom smyslu, že jim vstup do pro ně nejvýhodnější obchodní společnosti v zásadě znemožňuje. V konečném důsledku takový výklad podstatným způsobem omezuje právo zadavatele vlastnit majetek a právo územního samosprávního celku na samosprávu, které jsou zaručeny samotnou Ústavou České republiky, resp. Listinou základních prav a svobod.

¹ Stejný závěr zopakoval NSS také ve svém rozsudku č. j. 8 AFS 60/2009-78 ze dne 31. 5. 2010.

² V praxi před samotnou akvizicí společnosti probíhá rozsáhlé *due diligence*, resp. podrobný audit kupované společnosti, za účelem vyhodnocení veškerých rizik, vyhodnocení právního a ekonomického stavu kupované společnosti, a tudíž za účelem usnadnění či vůbec umožnění realizace transakce.

Jak vyplývá z judikatury Ústavního soudu České republiky („ÚS“), **jazykový výklad nemůže popřít samotný smysl a účel zákona**. V této souvislosti lze odkázat např. na plenární náleží ÚS sp. zn. **Pl. ÚS 33/97** ze dne 17. 12. 1997, v němž ÚS konstatoval, že „**jazykový výklad představuje pouze prvotní přiblížení se k aplikované právní normě. Je pouze východiskem pro objasnění a ujasnění si jejího smyslu a účelu (k čemuž slouží i řada dalších postupů, jako logický a systematický výklad, výklad *eratione legis* atd.). Mechanická aplikace abstrahující, resp. neuvědomující si, a to buď úmyslně, nebo v důsledku nevdělanosti, smysl a účel právní normy, činí z práva nástroj odcizení a absurdity.**“ Obdobně pak konstatoval ÚS také ve svém náleží sp. zn. **II. ÚS 1773/07** ze dne 23. 1. 2008: „**Výklad zákona podávaný stěžovatelem nese rysy formalismu, který pomíjí smysl a účel zákona. V ústavní stížnosti je argumentováno pouze jazykovým, resp. doslovným výkladem. Tím je však zcela nereflextována základní teze interpretace práva, a to sice, že nelze ztotožňovat text právního předpisu a právní normu, která je významem tohoto textu. Právní norma se ne vždy musí krýt s tím, jak je vyjádřena v textu zákona, a to ani v takovém případě, kdy se text může jevit jako jednoznačný a určitý (srov. např. I. ÚS 138/06).**“

S ohledem na výše uvedené jsme přesvědčeni, že **nabytí podílu v obchodní společnosti nelze automaticky, bez dalšího pokládat za zadání veřejné zakázky na dodávky, kterou by byl zadavatel povinen realizovat v zadávacím řízení**, neboť dle našeho názoru **není účelem evropských zadávacích směrnic ani samotného ZZVZ podřadit převod podílu pod „věc“, na kterou při vymezení veřejné zakázky na dodávky odkazuje § 14 odst. 1 ZZVZ.**

Ačkoli z čistě jazykového výkladu (který s ohledem na výše uvedené nelze užít samostatně) je podíl věci v právním smyslu, nejedná se o výrobek, který je substituovatelný a volně obchodovatelný na relevantním trhu a ve vztahu ke kterému by zde existovala otevřená hospodářská soutěž, jak vyžaduje rovněž Zadávací směrnice. Uvedený záměr eurokomformního výkladu tohoto pojmu zákonodárcem ostatně **vyplývá rovněž z důvodové zprávy k § 14 odst. 1 ZZVZ**, v níž zákonodárce uvedl, že „**mezinárodní i evropské právo označuje pořizovaný předmět za výrobek nebo zboží. Je pro ně charakteristické, že se s nimi obchoduje.**“³ Takové široké vymezení pojmu „věc“, které zahrnuje rovněž převod podílu v společnosti, je tak dle našeho názoru proti účelu a smyslu Zadávací směrnice. Pokud bychom jej akceptovali, pak v důsledku nedůslednosti zákonodárce, který stanovil velmi široké vymezení pojmu „věc“ v OZ (jenž byl zároveň použit pro vymezení veřejné zakázky na dodávky), by takovým výkladem bez jakéhokoliv racionálního odůvodnění došlo k neúčelnému rozšíření rozsahu působnosti ZZVZ nad rozsah právních vztahů regulovaných Zadávací směrnicí.

6.2 ZÁVĚRY VYPLÝVAJÍCÍ Z ROZHODNUTÍ ÚŘADU

Předseda ve svém Rozhodnutí zrušil prvostupňové rozhodnutí Úřadu č. j. ÚOHS-S0330/2017/VZ-29881/2017/521/Mži ze dne 13. 10. 2017, ve kterém Úřad s ohledem na eurokomformní výklad nepovažoval nabytí akcií za veřejnou zakázku na dodávky, a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

V odůvodnění tohoto Rozhodnutí předseda Úřadu uvedl, že nesouhlasí v zásadě pouze se závěrem, že pořizování akcií, závodů či nabytí pohledávek nejsou veřejnou zakázkou na dodávky. Dle předsedy Úřadu je v tomto případě rozhodující jazykový výklad § 14 odst. 1 ZZVZ, který jasně označuje za dodávku pořizování „věci“ ve smyslu § 489 OZ. Dle předsedy Úřadu důvodová zpráva byt' sama uvádí, že z pohledu mezinárodního i evropského práva je pořizovaný předmět označován za výrobek nebo zboží, dále také říká, že v rámci vnitrostátního práva jsou předmětem veřejných zakázek na dodávky věci hmotné a

³ Důvodová zpráva dostupná z: <https://www.psp.cz/sqw/text/tiskt.sqw?O=7&CT=637&CT1=0>

nehmotné, ovladatelné přírodní síly a zvířata ve smyslu OZ. Na základě této skutečnosti předseda Úřadu dovozuje, že „zákonodárce si byl při tvorbě zákona vědom rozdílnosti výkladu pořizovaného předmětu v rámci vnitrostátních norem oproti výkladu mezinárodních a unijních norem. Lépe řečeno, z obsahu důvodové zprávy je seznatelné, že zákonodárce měl v úmyslu se od výkladu unijních i mezinárodních předpisů výše uvedeným způsobem odlišit, resp. jej upravit přísněji než jak tomu je u výkladu pořizovaného předmětu v rámci mezinárodního a evropského práva.“

V této souvislosti pro úplnost dodáváme, že uvedený závěr je pouze domněnkou předsedy Úřadu, kterou poněkud na hraně užil své správní uvážení, přičemž předseda zároveň obrátil sled vět uvedených v důvodové zprávě. Důvodová zpráva naopak nejprve při definici veřejné zakázky na dodávky odkazuje obecně na úpravu věcí v OZ a následně dodává, že mezinárodní i evropské právo označuje pořizovaný předmět za výrobek nebo zboží. Dle našeho názoru **je možné z uvedeného naopak dovodit, že zákonodárce nejdříve obecně odkazuje na generální úpravu „věcí“, která není vymezena v samotném ZZVZ a následně doplňuje výklad této definice odkazem na úpravu uvedenou v mezinárodním a evropském právu.** Uvedené je sice rovněž domněnkou, neboť nelze jednoznačně vyčíst vůli zákonodárce, nicméně dle našeho názoru užil předseda Úřadu ve svém Rozhodnutí tuto důvodovou zprávu poněkud účelově.

Na základě toho pak předseda v Rozhodnutí dovedl, že zákonodárce záměrně přijal přísnější pravidla, než jaká vyžaduje Zadávací směrnice. Dle odůvodnění v Rozhodnutí pak nelze přihlížet k výkladu unijní úpravy a její preambule, nýbrž je dle předsedy Úřadu primárně nutné přihlížet k jazykovému výkladu ZZVZ.

Na základě tohoto striktně jazykového výkladu pak předseda Úřadu v Rozhodnutí dospěl k závěru, že převod akcií, závodu či nabytí pohledávek je veřejnou zakázkou na dodávky dle § 14 odst. 1 ZZVZ. Doplnil přitom názor, že pokud by chtěl zákonodárce určité věci jakožto veřejné zakázky na dodávky z působnosti ZZVZ vyjmout, učinil by tak formou výjimky v § 29 ZZVZ.⁴

Z Rozhodnutí dále vyplývá, že předseda Úřadu bral velký ohled na jednání samotného zadavatele před rozhodnutím o nabytí podílu společnosti ČSAD Liberec, a.s. Úřad zohlednil, že zadavatel (Liberecký kraj) ve Věstníku veřejných zakázek uveřejnil oznámení o dobrovolné průhlednosti ex ante, kterým oznámil svůj záměr nabytí výlučnou majetkovou účast ve společnosti zajišťující veřejnou službu v přepravě cestujících v autobusové dopravě. V popise předmětu zakázky zadavatel uvedl, že předmětem je „nabytí podílu ve společnosti zajišťující veřejnou službu v přepravě cestujících v autobusové dopravě za účelem získání 100 % podílu v této společnosti a následného zajištění provozování autobusové dopravy na území Libereckého kraje na základě vertikální spolupráce.“ Zároveň zadavatel jednal se třemi různými společnostmi o podmínkách nabytí podílu v jejich společnosti.

Právě na základě tohoto konkrétního jednání zadavatele předseda Úřadu konstatoval, že pro zadavatele zde existovaly alternativy a bylo mu lhostejné, která z jím oslovených společností přistoupí na jeho podmínky. Zadavatel dle Úřadu neměl v úmyslu pořídit konkrétní akcie či konkrétní závod. Právě proto Úřad konstatoval, že „v tomto případě hospodářská soutěž prokazatelně existovala.... Nic ze zjištěných skutečností totiž neprokazuje, že by zadavatel trval na nabytí podílu jen jediné konkrétní společnosti.“

⁴ K tomu viz naše posouzení uvedené v bodě 6.1 tohoto stanoviska, že tato skutečnost sama o sobě neznamena, že zákonodárce mínil převod podílu společnosti vztáhnout pod režim ZZVZ. Lze totiž připustit, že zákonodárce naopak pouze nepovažoval za nezbytné výslovně zmínit také převod podílu nebo navyšování kapitálu zadavatele v společnostech, a to právě s ohledem na evropskou úpravu zadávání veřejných zakázek, která podíl v obchodní společnosti nezahrnuje pod definici „výrobku“, potažmo veřejné zakázky na dodávky. Jak rovněž vyplývá z důvodové zprávy k § 29 odst. 2 písm. l) ZZVZ, **nové znění výjimky nemá zužovat, nýbrž naopak rozšířit rozsah výjimky oproti ZVZ:** „Oproti stávající úpravě byla rozšířena výjimka o finanční služby souvisejícími se službami centrálních bank a operací prováděných pomocí Evropského nástroje finanční stability a Evropského stabilizačního mechanismu.“

Jak vyplývá z výše uvedeného, předseda v Rozhodnutí dospěl k uvedenému závěru mj. právě v důsledku konkrétního jednání zadavatele, které předcházelo podání návrhu. Z tohoto důvodu se domníváme, že tyto závěry nebudou zcela aplikovatelné na jakýkoliv případ, kdy bude zadavatel zamýšlet nabýt podíl v konkrétní společnosti. Předseda totiž opakovaně zdůraznil, že zadavatel v posuzovaném případě hodlal nabýt podíl *v jakékoliv* společnosti, že sám měl *alternativy*, z nichž chtěl zvolit pro sebe tu nejuvhodnější, a *v tomto případě* hospodářská soutěž prokazatelně existovala.

Z jeho tvrzení, že „*nic ze zjištěných skutečností totiž neprokazuje, že by zadavatel trval na nabytí podílu jen jediné konkrétní společnosti*“ přitom lze dovodit, že v opačném případě, kdy by zadavatel požadoval nabýt podíl pouze v jediné konkrétní společnosti, by závěry předsedy Úřadu uvedené v Rozhodnutí mohly být zcela odlišné.

6.3 POSTUP MĚSTA PŘI NABYTÍ AKCIÍ SPOLEČNOSTI ČISTÁ PLZEŇ

Ačkoliv dle našeho názoru zadavatel není povinen při převodu podílu v konkrétní společnosti postupovat v režimu ZZVZ, s ohledem na závěry Rozhodnutí a skutečnost, že zatím nebylo toto Rozhodnutí překonáno jiným výkladem, **doporučujeme z důvodu právní jistoty a pro odstranění případných rizik zpochybnění ze strany třetích osob raději postupovat při nabytí podílu společnosti Čistá Plzeň v zadávacím řízení dle ZZVZ.**

Jelikož rozumíme, že Město má zájem nabýt podíl výhradně v společnosti Čistá Plzeň, je nezbytné posoudit, zda postupem v některém z druhů zadávacích řízení dle § 3 ZZVZ má Město možnost získat podíl přímo v konkrétní společnosti Čistá Plzeň.

Z pohledu existence výhradně společnosti Čistá Plzeň, o jejíž podíl má Město zájem, se nabízí jako nejvhodnější postup v jednacím řízení bez uveřejnění („**JŘBU**“) dle § 63 a násl. ZZVZ. S ohledem na poskytnuté informace a aktuální skutkový stav lze uvažovat o nabytí podílu v JŘBU z důvodu uvedeného § 63 odst. 3 písm. b) ZZVZ, tj. z důvodu tzv. technické jedinečnosti.

Předpokladem postupu konkrétně dle § 63 odst. 3 písm. b) ZZVZ je **existence pouze jediného možného, z povahy věci předem konkrétně určeného dodavatele, který může danou veřejnou zakázku splnit**. Specifikem tohoto důvodu tedy je, že veřejná zakázka může být splněna pouze jediným dodavatelem, který disponuje určitými vlastnostmi, kterými nedisponuje žádný jiný dodavatel. Musí tedy být dána objektivní prokazatelná nemožnost ostatních dodavatelů poskytnout zadavateli jím požadované plnění a pro zadavatele tedy neexistuje jiné řešení, než veřejnou zakázku zadat pouze jednomu konkrétnímu dodavateli. S ohledem na restriktivní výklad možností využití postupu v rámci JŘBU je zadavatel povinen důkladně zkoumat, zda jsou skutečně naplněny důvody pro jeho použití a není možné plnění získat od jiných dodavatelů. Zadavatel pak musí nezpochybnitelným způsobem prokázat a náležitě zdokumentovat, že objektivně neexistuje více než jeden dodavatel veřejné zakázky.⁵

Pokud by na straně dodavatelů existovalo více subjektů, které jsou schopny veřejnou zakázku splnit, nemůže zadavatel JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) ZZVZ využít.

Z poskytnutých informací rozumíme, že **společnost Čistá Plzeň je jediným dodavatelem, který může Městu požadované plnění poskytnout**. Rozumíme, že poptávaným „plněním“ je nabytí 100 % podílu konkrétně v společnosti Čistá Plzeň, která jako jediná zajišťuje drtivou většinu služeb spojených s nakládáním s komunálním odpadem vzniklým na území Města. Zároveň již v současnosti Město společnost Čistá Plzeň nepřímou vlastní a ovlivňuje, když Město je jediným akcionářem společnosti Plzeňská teplárenská, která je jediným společníkem společnosti Čistá Plzeň. Nutné je přihlídnout také k historickým souvislostem,

⁵ PODEŠVA, V.; SOMMER, L. a kol. *Zákon o zadávání veřejných zakázek. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer (ČR), 2016. Dostupné z: ASPI [informační systém].

kdy společnost Čistá Plzeň (resp. Plzeňské komunální služby s.r.o., jakožto její právní předchůdce) byla 8. 1. 2009 založena právě Městem, které bylo až do 15. 10. 2013 jejím jediným společníkem. Jelikož je Město již v současnosti nepřímým vlastníkem společnosti Čistá Plzeň a jediným akcionářem Plzeňské teplárenské, rozumíme (zjednodušeně řečeno), že v konečném důsledku dojde v případě převodu podílu společnosti Čistá Plzeň v zásadě k účetnímu převedení nákladů vynakládaných Městem z rozpočtu určeného na financování aktivit Čisté Plzně prostřednictvím Plzeňské teplárenské do rozpočtu přímého financování činnosti společnosti Čistá Plzeň.

Dle našeho názoru je tak ekonomicky, územně, finančně i administrativně zcela legitimní požadavek Města nabýt podíl právě společnosti Čistá Plzeň, přičemž objektivně jen stěží může existovat dodavatel, který by byl schopen Městu nabídnout srovnatelné podmínky převodu podílu v jiné srovnatelné společnosti vykonávající požadovanou činnost pro Město. Objektivně totiž neexistuje žádný jiný dodavatel, který by Městu mohl nabídnout odkup 100 % podílu společnosti, která na území Města zajišťuje nakládání s komunálním odpadem, která byla historicky založena a vlastněna Městem a kterou Město dosud přímo vlastní a ovládá apod. V uvedeném případě tudíž **reálně nelze hovořit o existenci hospodářské soutěže, naopak hospodářská soutěž mezi vlastníky specifikovaného podílu konkrétní společnosti Čistá Plzeň je s ohledem na její 100 % vlastnictví společností Plzeňská teplárenská zcela vyloučena.** Dle našeho názoru tak jsou dány důvody pro postup v JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) ZZVZ z důvodu technické jedinečnosti plnění, pro které neexistuje hospodářská soutěž.

V tom se převod podílu společnosti Čistá Plzeň **podstatně odlišuje od skutkových okolností posuzovaných v Rozhodnutí.** Na rozdíl od jednání zadavatele posuzovaného v Rozhodnutí, který dle Úřadu sám připustil existenci hospodářské soutěže tím, že o podmínkách převodu jednal se třemi různými dodavateli a z uveřejněného předběžného oznámení vyplývá jeho obecná vůle nabýt akcie v některé z těchto autobusových společností, v případě Města rozumíme, že neexistuje žádná jiná společnost zajišťující stejnorodé služby, o jejímž odkupu by Město uvažovalo.

Poněkud nejednoznačná však může být v případě převodu obchodního podílu otázka naplnění podmínky „*technických důvodů*“, pro které neexistuje hospodářská soutěž, vyžadovaná § 63 odst. 3 písm. b) ZZVZ. Dostupná judikatura řešila naplnění podmínek JŘBU dle daného ustanovení (resp. dle předchozího § 23 odst. 4 písm. a) ZVZ) v zásadě ve vztahu k typicky technickým řešením, jako např. autorská práva, dodání zdravotních přístrojů, dodání software, nekompatibilita s dříve dodaným plněním apod. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Krajského soudu v Brně („*Krajský soud*“) č. j. **30 Af 78/2013-148** ze dne 21. 12. 2015, v němž Krajský soud konstatoval, že „*o technické se může jednat např. v situaci, kdy zadavatel již z dřívějšího období disponuje nějakým plněním a nyní potřebuje toto plnění nějakým způsobem rozšířit/doplnit a je nezbytné, aby toto nové plnění bylo kompatibilní s plněním zadavatelem již vlastněným. Jinými slovy, technický důvod může spočívat v potřebě zadavatele po zajištění kompatibility (slučitelnosti).*“

Dle našeho názoru je však v daném případě tyto „*technické důvody*“ nutno vykládat nikoliv v ryze formálním technickém směru, nýbrž jako neexistenci alternativního plnění. Prakticky vzato rovněž v případě převodu podílu nebo akcií konkrétní společnosti se z technické stránky jedná o jedinečné plnění, neboť žádná jiná společnost nemá obdobné finanční parametry, hodnotu, ekonomické postavení, tržní sílu, právní stav apod.

Naplnění této podmínky je tak nutné spatřovat v tom, že **neexistuje přiměřená alternativa nebo náhrada zadavatelem poptávaného plnění.**⁶ NSS ve svém rozsudku č. j. **5 Afs 42/2012-53** ze dne 11. 11. 2013 uvedl, že „*citované ustanovení vychází tedy z předpokladu,*

⁶ DVOŘÁK, D.; MACHUREK, T. a kol. Zákon o zadávání veřejných zakázek. 1. vydání. Praha: Nakladatelství C. H. Beck, 2017, s. 387

že předmět veřejné zakázky je **natolik specifický, že může být realizován pouze jedním dodavatelem** - a to **především** z technických důvodů, resp. z důvodu ochrany výhradních práv.“ NSS tedy uvedl především technické důvody či důvody ochrany výhradních práv, přičemž jedinečnost plnění definoval primárně tím, že poptávaný předmět je velmi specifický a z toho důvodu nemůže být realizován jiným dodavatelem.

Nelze však předvídat, jaký výklad zaujme Úřad nebo následně správní soudy, neboť otázka převodu podílu a zejm. jeho případného zadání v JŘBU dosud nebyla dohledovými orgány řešena. **Neumíme si však prakticky představit, jaký jiný druh zadávacího řízení by mohl zadavatel realizovat**, a to právě s ohledem na jedinečnost každé společnosti a jejího podílu, resp. akcií. Dle našeho názoru i samotný Úřad v Rozhodnutí nepřímou připustil možnost postupovat v JŘBU, když v bodě 46. Rozhodnutí uvedl, že „ze zákona nevyplývá, že by veřejnou zakázkou nemohlo být plnění, které může zadavateli nabídnout jen jediný dodavatel“, neboť na situace, kdy objektivně existuje pouze jediný dodavatel, směřují právě podmínky JŘBU.

Zdůrazňujeme, že při využití JŘBU z důvodu uvedeného v § 63 odst. 3 písm. b) ZZVZ bude **nezbytné náležitě odůvodnit, resp. nezpochybnitelným způsobem prokázat a náležitě zdokumentovat, že objektivně neexistuje více než jeden dodavatel veřejné zakázky**. Dle našeho názoru je možné tento požadavek naplnit výše uvedeným popisem vzájemných vztahů, nepřímého vlastnictví společnosti Čistá Plzeň a jejího historického vlastnictví a založením Městem, výkonem její činnosti nakládání s komunálním odpadem právě na území Města, a z toho důvodu ekonomickým i strategickým zájmem Města na 100 % vlastněné společnosti Čistá Plzeň. Před samotným uzavřením smlouvy o převodu podílu zároveň doporučujeme vypracování ekonomické analýzy či znaleckého posudku, který určí hodnotu převáděného podílu a popíše právní a faktický stav společnosti Čistá Plzeň, aby se Město mohlo kvalifikovaně rozhodnout o výhodnosti nákupu podílu v společnosti Čistá Plzeň.

V této souvislosti dodáváme, že z minulosti již existuje případ, kdy zadavatel poptával nabytí podílu v jiné společnosti v JŘBU dle § 63 odst. 3 písm. b) ZZVZ. Zadavatel Zdravotnický holding Královéhradeckého kraje a.s. uzavřel dne 19. 10. 2016 na základě JŘBU smlouvu s dodavatelem, jejímž předmětem byl převod 14 ks akcií společnosti Královéhradecká lékárna a.s., které odpovídaly 35 % podílu na této společnosti, za celkovou cenu 51.378.000,- Kč.⁷ V uveřejněné písemné zprávě zadavatel odůvodnil tento svůj postup odkazem na § 63 odst. 3 písm. b) ZZVZ s tím, že tato veřejná zakázka může být splněna z technických důvodů pouze určitým dodavatelem. Nemáme informace o tom, že by byla tato veřejná zakázka přezkoumávaná Úřadem a tak nelze jednoznačně předvídat, zda by Úřad takový postup skutečně potvrdil.

7. DALŠÍ SKUTEČNOSTI

Věříme, že Vám toto posouzení poskytne veškeré nezbytné podklady pro splnění svého účelu. Vzhledem ke složitosti problematiky jsme se omezili pouze na stručné posouzení otázek, které jsou předmětem tohoto posouzení, a základní doporučení dalšího postupu. Toto posouzení jsme v návaznosti na Vaše pokyny, popř. další jednání, připraveni dále rozpracovat či upřesnit.

Závěry a doporučení uvedené výše byly učiněny na základě poskytnutých dokumentů a informací, jejichž přehled je uveden v bodě 3 výše, a za předpokladu pravdivosti, správnosti, přesnosti a úplnosti těchto dokumentů a informací, jakož i skutečností uvedených v bodě 4 výše. V případě, že tento předpoklad nebyl naplněn, nelze zaručit správnost výše uvedených závěrů a doporučení.

Předmětem tohoto posouzení jsou výlučně otázky uvedené v bodě 1 výše. Toto posouzení není komplexním právním stanoviskem ve věci všech kroků Města při nabytí podílu společnosti Čistá

⁷ Informace o této veřejné zakázce jsou dostupné na profilu zadavatele https://zakazky.cenakhk.cz/contract_display_3632.html

Plzeň. Předmětem tohoto posouzení není ani ekonomické a finanční posouzení výhodnosti nabytí podílu právě ve společnosti Čistá Plzeň. Toto posouzení rovněž nemůže nahradit právní radu ohledně kterékoliv konkrétní záležitosti spadající do jeho předmětu.

Předmětem tohoto posouzení nejsou obchodní, technické, finanční či daňové aspekty. Posouzení však nezbytně obsahuje informace takového charakteru týkající se výše uvedených záležitostí, které přebírá z přezkoumávané dokumentace či jiných zdrojů. Jejich úplnost a správnost jsme však nebyli schopni ověřit, a tudíž za ně nemůžeme převzít odpovědnost. Tyto otázky by měly být posouzeny odborníky v příslušných oborech.

Není-li výslovně uvedeno jinak, není v tomto posouzení řešena otázka časové působnosti jednotlivých povinností, rizik a nároků. Vycházíme z předpokladu, že se řeší situace, které se řídí v současné době platnými a účinnými právními předpisy.

Toto posouzení bylo vypracováno podle práva České republiky a nebere v úvahu právo jiných států. Pokud by se jakákoliv otázka v rámci předmětu tohoto posouzení vztahovala k právu jiného státu než České republiky, je třeba k jejímu řešení přizvat právního poradce, který je oprávněn poskytovat právní služby podle příslušného právního řádu.

Toto posouzení bylo vypracováno výhradně pro potřeby Města. Tato zpráva nesmí být bez výslovného písemného souhlasu společníka advokátní kanceláře HAVEL & PARTNERS s.r.o. zpřístupněna jakékoli třetí osobě. Udělením souhlasu k poskytnutí tohoto posouzení třetí osobě nepřijímá advokátní kancelář HAVEL & PARTNERS s.r.o. žádnou odpovědnost ani závazek vůči takové třetí osobě.

V případě, že budete mít k výše uvedenému jakékoliv dotazy či připomínky, můžete se na nás kdykoliv s důvěrou obrátit.

V úctě,

HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátní kancelář